

బోంబం ప్రరుగు

ఎలికట్టె కంకణం

రొండుబారల పొద్దెక్కింది. ఎండ దంచుతుంది. ముసలోల్లు, పడుసోల్లు, ఆడోల్లు... యాబై అరవై మందాసర ఊరిజెనం వాకిట్ల తచ్చాడుతుండ్రు. కొంతమంది గడిమెట్ల మీద కూసుండ్రు. ఇంకొంత మంది దర్వాజను పట్టుకొని వేలాడుకుంట బంకుల్లకు సూస్తుండ్రు.

రొండు చెక్క బెంచీల మీద కులపెద్దలు కూసొని దీరాలో చన చేస్తుండ్రు. మధ్యమ ధ్యలో ఎవరో 'ఇట్లయితే ఎట్లుంటది దొరా? సూడ్రి' అంటుండ్రు.

ఎదురుంగ బల్లెపీట మీద పాండురంగారావు దొర కూసుండు. బనీను, తెల్ల లుంగి.. సైకలమూకం యేసు కుండు. గోడకు చేరగిలబడి కంతలు నొక్కుకుంటుండు. గుదిమట్టమైన రూపం. సన్నని మీసకట్టు, ఆలోచనలు.. నిద్ర లేకపోవడం.. మొకం కొద్దిగ గుంజినట్లుంది. కింది కనురె ప్పుల మీద ఎర్రగ ఉచ్చిన చర్మం.

'మా ఎర్రగొల్లోలయ్ తొంబయ్ మూడిండ్లున్నయ్. అదేదో మాదాంట్ల ఆలోచిస్తినే బావుంటది దొరా' కర్రబో యిన సోములు పెదవులు సప్పరించుకుంట చెప్పిండు. దొర నోరు తెరవక ముందే 'యెహ నీ యెక్క మా పూజగొ ల్లోలయ్ మాత్రం తక్కువు న్నయా? డెబ్బయ్ ఇండ్లు లేవా?' తవితీ బుచ్చయ్య తల పాగా తీసుకుంట దిగ్గున లేసిండు ముప్పయ్ యిండ్లే అని ఎవలన్న అంటే అవకాశం యాడబోతదోనని.

'వోరారి! దాంట్లే ఎర్రగొల్ల పూజగొల్లనుకుంట తన్నుకో కర్రా. మా మంగలోలయి అయిదిండ్లే. మేవేమి పోటికి రాముగని' చెయ్యి అటిటు ఆడించుకుంట కాగడ బక్కులు కసిరిచ్చిండు.

పాండురంగారావు దొర యినుకుంట అందరి మొకాలు గమనిస్తుండు. బయిట వో దమ్ము సుట్టతాగి, తుప్ప

తుప్ప ఊసుకుంట దర్వాజకాడికొచ్చి తుండుగు డ్డతో మూతి తూడుకుండు బోడ జగ్గయ్య.

‘ఎ కులానియి ఎన్నిండ్లున్నయ్ అని కాదురా దమ్ముండాలె. వొట్టి పిల్లల పరాశికం కాదు. యాబై యిండ్లున్నా మా గొండ్లో దాంట్లె అంత పతార ఉన్నోల్లుండ్రు. ఇది ఆలోచించురి దొరా’ అన్నడు. బోడ జగ్గయ్య యిద్దరు కొడుకులు మూడేండ్లనంది సూరత్ల గీత పనికి పోతుండ్రు. అంతో యంతో యెనకేసుకుండ్రు.

దొర ఏ నిర్ణయానికి రాలేకపోతుండు. ‘ఈ సర్కారోనితోని పెద్ద సావు. యెప్పుడే నిర్ణయం తీసు కుంటడో తెల్వదు. ఊకె సర్పంచి యెలక్షన్లు పెడితే .. బలమున్నోడు గెలుసు. తను గెలవలే నాలుగు దమ్ములు. ఇప్పుడు వో నీయమ్మ జెనాలను ఉద్ధ రించాలని రిజర్వేషన్లు పెట్టె. అదీ ఆడి మనిషికి. ఏ కులం నుంచి పెట్టాలె? ఏ ఆడి మనిషి తట్టు కుంటది? పెద్ద తలనొప్పయి పోయింది. అనుకొని కంతలు నొక్కుకుండు.

దొర ఎటూ మాట్లాడలేక పోయేసరికి ‘వోయ్యా! సుట్టుపక్కల మాలమాదిగోల్లకిస్తుండ్రు. మనూలె ఎందుకియ్యరు? పైన ఏదన్న గట్టి పైరవి పెట్టి అదెదో మా కొచ్చేటట్లు చెయ్యిరి. ఈల్లు కులాని కొడులేసి జుట్లు పట్టుకుంటుండ్రు. మాలోల్లకో మాదిగోల్లకో గని మాదాంట్లె సదురుకుంటం’ మాసిక పిచ్చయ్య లేసి దడదడా మాట్లాడిండు.

‘నీయమ్మ మీరంతసొక్కాలని? మీదాంట్లె మాత్తరం తన్నుకుంటలేరా మాలోల్లు, మాదిగోల్ల ని?’ తవిటి బుచ్చయ్య రోశానికిపోయి అన్నడు.

తలావో మాట మాట్లాడుతుంటే వాకిట్ల నాసు పెట్టుకుని కూసున్న మూడిండ్ల కుల పెద్ద డమరు కం పెంటయ్య ‘మా బైండ్లో కియ్యిరి పీడపోతది’ అన్నడు గట్టిగ దొరకినబడేటట్లు.

మాకియ్యాలే మాకియ్యాలే అని ఇంకో రొండు మూడు గొంతులు వినిపించినయ్.

దొర ఆలోచన పడ్డడు. ‘ఎవర్ని పెట్టాలె? గొల్లో ల్లను గొండ్లోల్లను పెడితే కులం వోట్లున్నయ్. గెలుస్త రుగని డబ్బులున్న ముండాకొడుకులు పాతుకపో తరు. మల్ల రేపు తనకు మేకై కూసుంటరు. ఇంక యెనకబడ్డ కులాలల్ల బంటోల్లుండ్రు. వాల్లోట్టి తొండలు కొట్టే ముండాకొడుకులు. వోని దగ్గర పతార లేదు. మాలమాదిగోల్లు ఎట్లాగూ పనికి రారు. ఇంక అయిదు పదిండ్లున్నయ్. సాకలోల్లు, మంగలోల్లు.. వొడ్లకమ్మరోల్లు... ఈ కులాలల్లనే సూడాలే. కాస్త పైసలుండి బుద్ధిగల్ల యెదవను సూడాలె. మల్లా ఆడి మనిషి ఇంతంత రూపం గల్లదై వుండాలే. ఎవరున్నరట్లా?’ దొర సన్నటి మీసాన్ని దువ్వుకుంట ఆలోచించిండు.

అంత సేపు కాలుమీద కాలేసుకొని అటుపక్క చెక్కకుర్ని మీద కూసున్న కోంట కిష్టయ్య ‘దొర వారూ అవుతల పార్టోల్లు అప్పుడే నామినేషనే సిండ్రు. రేపు లేదు యెల్లుండే ఆకరి. తమరేదో తొందర కానిస్తే బావుంటది’ అని సలహా యిచ్చిండు.

దొర యేందిరో దొర పీకుండేందిరో అని పాటలు పాడిపాడి వోతరం అలిసిపోయింది. దొర కూడా పట్టిచ్చుకోకుంట ఉండే సరికి పాండురంగారావు

గారూ అని పిలిసిండ్రు. కాని ఈ నడుమ బతక నేర్చినోల్లు మల్లా ‘దొరవారూ’ అని నోటినిండుగా పిలుస్తుండ్రు.

పొద్దు నడినెత్తికెక్కుతావుంటే అందరి పేగుల్ల గుర్రు మన్న సప్పుడు వినబడుతుంది.

బెంచి మీది కులపెద్దలు, నిలబడ్డ యువకులు, బయిట ఎదురు చూస్తున్న జనంలో అలసట. తొందరగ తెమిలితే బావుండు నన్న భావం... అస హానం.....

దొర తేరిపారజూసి మెడమీద గోక్కుంట ‘తొంద రపడి తీసుకునే నిర్ణయాలు కావు. ఆకలిమీదున్న ట్లుంది. యింటికి పోండి. ఇంత తినాలోచించురి. పొద్దుకంతల అదేదో భాయం చేద్దాం’ అని తిమ్మిరి బట్టిన కాలను సాపుకుండు.

అంతా లేసి బయిటికొచ్చిండ్రు. వాకిట్ల గుసగు సల నడుమ ‘యెటూ తెల్పడేందే దొరా? ఒకటే పిసు కుతడు’ వో పడుసు పిలగాడు విసుగ్గా అన్నడు.

‘నీకు తెల్వదులేరా. అందుకనే పడుసో పెడుసో

‘ఈ సర్కారోనితోని పెద్ద సావు. యెప్పుడే నిర్ణయం తీసుకుంటడో తెల్వదు. ఊకె సర్పంచి యెలక్షన్లు పెడితే .. బలమున్నోడు గెలుసు. తను గెలవలే నాలుగు దమ్ములు. ఇప్పుడు వో నీయమ్మ జెనాలను ఉద్ధరించాలని రిజర్వేషన్లు పెట్టె. అదీ ఆడి మనిషికి. ఏ కులం నుంచి పెట్టాలె? ఏ ఆడి మనిషి తట్టుకుంటది? పెద్ద తలనొప్పయి పోయింది.’

అంటరు. ఊరి ముచ్చెట. పది తీర్లగ ఆలోచించాలె. మరి దొర మన్నులేముందో? ఆగరాదురి ఇయ్యాల కతం జేద్దామంటుండుగా’ డెబ్బయ్ యేండ్ల కమ్మరి రాములు అద్దాలు సరిచేసుకుంట అన్నడు.

అంతసేపు ఉన్న రణగొణధ్యని ఆగిపోయింది. బల్లెపీట మీద దొర, దర్వాజ కాడ గజ్జల కర్రపట్టు కొని నిలబడ్డ మస్కారు మస్తాన్ మిగిలిండ్రు.

‘మస్తాన్ లోపల్లుంచి మంచినీల్లు పట్కరమ్మ ను’ చెయ్యి ఇంట్లకల్ల సూపిచ్చుకుంట చెప్పిండు. మస్తాన్ కర్రను గోడకానించి, చెప్పులిడ్డిండు. బంకుల దర్వాజ పట్టకొని లోపలికొంగి అటిటు చూసిండు. పనిపిల్ల కనిపించేసరికి ‘దొరవారికి నీల్లు తేవేపిల్లా’ అని పిల్ల యిచ్చిన నీల్ల చెంబును దొరకి చ్చిండు.

దొర గడగడా ఎత్తి తాగిండు. చెంబును బల్లెపీట మీద పెట్టి మస్తాన్ కల్ల చూసిండు.

మస్తాన్కు అర్థమై దొర దగ్గరకు జరిగి నిలబ డ్డడు. ‘నువ్వు ఉన్న పల్లంగ ... ఆటోలున్నాలె... నల్ల గొండకు పోయి... మన వొడ్లోల్ల బ్రహ్మచారి లేడు... అదే కరెంటు మెకానికు.... జేలేఖాన కాడ షాపు.... నేను రమ్ముంటున్నని చెప్పి తీస్కొని రా.... ఈడ

వున్నట్టు ఉండాలె... యేమంటున్న? కిరాయి తీసు కొని జల్లిపో..’ దొర మస్తానుకు చెప్పి లేసిండు.

‘చారి మెకానిక్’

చిన్నపాటి బోర్డు కనిపిస్తుంది. చెవులు అదిరిపో యేటట్లు సప్పుడు. ఎత్తుపెట్టిన చెక్కబల్లమీద, అడ్డ గోలిగ పడివున్న మోటర్ల మీద కూసొని రైతులు మాట్లాడుకుంటుండ్రు. దాదాపు అందరి చేతుల్లా కాలుతున్న చుట్టలు.

బ్రహ్మచారి రింగ్పానాతో హుప్ హుప్ అని మోటరు బోల్టులు టైట్ చేసి కనెక్షన్ ఇచ్చిండు. ‘అరే ఆడ కట్కయిరా’ కేకేసిండు లోపల ఉన్న పిలగాన్ని. మోటరు ఆన్ చేసి సంతృప్తిగా తలాడించిండు.

‘వో యెంకయ్య కక్కయ్యా! ఇగో నీ మోటరు. అయిపోయింది. రిక్షా తెచ్చుకో’ అక్కడై వున్న రైతుకు చెప్పిండు. ఆ రైతు దగ్గరకొచ్చి ‘ఇబ్బందేమీ పెట్టదుగా బిడ్డా! రొండు దినాలనంది శెర... ఆడ నిర్రెలిడిసినాలె’ అని మోటరు అటుయిటూ సూసు కొని ‘ఎంత బిడ్డా?’ అన్నడు. చారి ‘ఇయ్యరాదే’ అన్నడు నవ్వుకుంట.

యెంకయ్య ‘బిడ్డా యియ్యి వుంచు. ఇయ్యి కూడా అడగకూడనోన్ని అడిగి తెచ్చిన. నీ కష్టమేమి ఉంచుకోను తర్వాత ఇస్తలే’ అని చేతులబెట్టిండు. చారి నవ్వుకుంట ‘అట్లనే కానీ కక్కయ్యా మీరంతా సల్లగ ఉండటం కంటే కావల్సింది ఏముందే’ అని ఇచ్చిన కాడికి తీసుకుండు.

ఇంకో రైతొచ్చి ‘వోయ్యా నాదియ్యాలే కావాలె. పొద్దుకేసరికి మోటరు బిగిస్తేనే ఏవన్న. లేకుంటే నోట్ల మట్టే’ అని తలపట్టుకుండు.

‘మాచా ఎంతరాత్రెన నిన్ను పంపిస్తనే. నువ్వేం ఫికర్ పెట్టుకోకు. ఆడకూసో’ అన్నడు చారి.

ఆ రైతు కూజల నీల్లు వంచుకొని గడగడ రొండు గిలాసులు తాగుతుంటే ‘ఎందిమాచా తిని రాలేదా? హోటల్నించి తెప్పియ్యనా?’ అన్నడు.

‘వోట్ల తినే బతుకులా బిడ్డా’ అన్నడు రైతు.

‘రేయ్ అందరికి చాయ్లు చెప్పు’ పిలగాన్ని హోటల్కల్ల గెదిమిండు. చారి నోరు చేతులు ఊకుంట లేవు. రొండు చేతుల పని చేసుకుంటనే నలుగురికి సమాధానం చెపుతుండు.

‘బిడ్డ పగలు మాపనకుంట పనిజేస్తడు. అదును మీద అందిస్తడు. ఉన్నోన్ని లేనోన్ని కనిపెడ్డడు.’ రైతులనుకునే మాట. చారి మాత్రం తెల్లని పండ్లు కనపడేటట్లు నవ్వుతడు విని.

దీనంగా.... ‘మోటరు కాలిపాయే, పైరెండిపా యె’ అని మనాది బెట్టుకొని కూసుంటోల్లగూడా ‘దిగులు పెట్టుకుంటే వోచ్చిన కష్టం పోతాదే’ అని సుద్ది మాటలు చెప్పుతడు. ‘నా రూపం చూసి దేవుడు నన్ను మెకానిక్ను జేసిండు. ఆయిలంటినా వొంటిమీద కనపడకూడదనుకుండేమో’ అని నవ్వించి వాతావరణం తేలిక జేస్తుంటడు.

పిల్లలకు పనిచెప్పుకుంట రైతులను సమాధాన పర్చుకుంట అష్టావదానం చేస్తుండు చారి.

మస్కారు మస్తాన్ చేతుల కర్రను గల్లుగల్లు మని పొడుసుకుంట వొచ్చి గదమకు ఆనించుకొని నిలబడ్డడు.

‘మస్తాన్ ఎప్పుడొచ్చినవ్’ పనిచేసుకుంటనే వెన

మా జాస్ను గనుల్ని విడి తమ్ముడు
మహా ఇంట్రస్ట్ గా చూసాడాయ్!!

పువ్వు కబ్బ

కకు మల్లి పలకరించింది చారి.

'ఇప్పుడే సక్కగ నీ కాడికే వొస్తున్న' అంటే నూసి అంతమంది రైతుల ముందు చెప్పాలన్నా వొద్దా అని తటపటాయించింది.

'ఏంది సంగతి?' అని అడిగి అప్పుడే వచ్చిన చాయి పిలగాన్ని 'అరే యిటో చాయ్ యియ్యి' అన్నడు.

మస్తాన్ చాయ్ తాగి 'వో మాట. ఇటు పక్కకొస్తా వో' అని చారిని పిలిసింది. 'ఏందది' అనుకుంటు చారి పక్కకు పోయింది.

'దొర ఉన్నపలంగా రమ్మన్నడు' అని చెప్పింది.

'ఎట్లనే? యింత మందిని షాపుల కూసబెట్టి? అసలు రొండు దినాల సంది లో వోల్లేజి, హై వోల్లే జని కరంట్లోడు ఆడుకుంటుంటే మోటర్లన్నీ తగల బడి రైతులు తలకాయలు పట్టుకుంటుండ్రు. నూడు ఎన్ని మోటర్లన్నయో? అసలు ముడ్డి కడు క్కుంటుండుకు గూడ తీరిక లేదు.' చారి తన పరిస్థితి చెప్పింది.

'దొర... ఎందుకు కంటు? రమ్మంటే - వొడ్లోడు నల్లగొండల సంపాించుకుంటు పిర్రలెల్ల బలి సిండు. ఆయినకు చిన్న పెద్ద కనబడతాది అని కారె డ్డమాడ్డడు. యాన్నో ఉచ్చ బోసేకాడ దొరికిచ్చుకొని వొత్తుతడు. అని ఆలోచించుకొని 'ఏంది మస్తాన్ ఏందంత అర్జంటు?' ఆరా తీసింది.

'దొర నాకు చెపుతడా యేంది? నువ్వు బలే అడుగుతవ్ చారి?' అన్నడు మస్తాన్.

ఇంగ తప్పదని అక్కడున్న రైతులకు 'ఈడి దాంక పోయోస్తనే' అని చెప్పి పిల్లలకు పనులు పుర మాయించి స్కూటరు తీసింది. ఊరి బైటికెల్లినంక 'ఎవరుండ్రు గడిల?' అడిగింది.

'పొద్దున వూల్లోలంత కూసోని మాట్లాడిండ్రు. అదే సర్పంచ్ ముచ్చట' మస్తాన్ చెప్పింది.

మరి తననెందుకు పిలిసినట్లు? తన భార్యనైతే పోటీ చేయమనడుగా? అయినా తనకు రాజకీ యాల మీద కోరిక లేదు. కుల బలం తక్కువ. ఎంత

లేదన్నా యాబై అరవై వేలు దరిద్రానికి ఖర్చు పెట్టాలే. హాయిగా పనిచేసుకొని బతికెటోనికి తన కెండుకు తలకాయనొప్పులు? ఒకవేల అవకాశమే వొస్తే... వుట్టిన వుటుకకు పోటీ చేసి గెలవటం కల్ల. రిజర్వేషన్ కాబట్టి దొర దూరంగుంటడు. అన్ని సార్లు అవకాశం రావొద్దు? వస్తే సూద్దాం. ఒక్కసారి సర్పంచ్ అనిపించుకున్నా దాని కాన్దానే వేరే వుంటది. గదా! ఒకవేల అదే ఐతే తినేది వొదిలిపెట్టి కోల్లగొట్టపోయినట్లు కాదుగా! చారి ఆలోచన లోంచి తేరుకొనేసరికి గడి ముందల ఆగింది స్కూటర్.

బంకుల్ల కూసోని దొర జీతగాండ్రకేదో పురమా యిస్తుండు. చారి రొండు చేతులెత్తి 'దండమయ్యా' అన్నడు. 'యేం చారీ బావున్నవా? ఈ నడమ బొత్తిగ నల్లపూసవై పోయినవో?' పలకరించి బెంచి మీద కూసో అన్నట్లుగా చెయ్యి చూపిచ్చిండు.

చారి వినయంగా కూసోని 'ఏం జెయ్య మంటరు దొరా క్షణం తీరిక లేదు దమ్మిడి ఆందని లేదు. ఈ నడమ మోటర్లు వొరుసబెట్టి తగలబడు తున్నయ్. రైతులు మోటర్లనుకొని వస్తే - ఇంటి కొచ్చె సరికి నడిజాము అయితుంది. మల్ల శీకటితోనే లేసుడాయె' సంజాయిషీ ఇచ్చినట్లుగా చెప్పిండు.

జీతగాండ్రు యెల్లిపోయిండ్రు. మస్కూరు దర్వాజ కాడ నిలబడటం చూసి 'మస్తాన్ పొద్ద న్నుంచేమన్న తిన్నవా? పోయిరారాదు' అన్నడు.

మస్తాన్ అర్థం చేసుకొని వెల్లిపోయిండు.

దొర సరాయించుకుంటు చారి దిక్కు సూసిండు. అసలు సంగతి చెప్పడానికి ఆలోచిస్తున్నట్లుండు. 'తమరు పిలిసిండ్రటా...?' చారి యెనకముందాడు కుంట అడిగిండు.

'ఆ యేం లేదయా చారీ! ఈ సర్పంచ్ ఎన్ని కలు.. పెద్ద తలకాయనొప్పుయ్ పోయిందయా. దీనమ్మ ఊకుందామా ఎవడోవోడు శాతనైసోడు చేసుకుంటుండు అనుకుంటే ఊరు ఆగమయ్యేట ట్టుంది. చూసుకుంట ఊకోలేను గదా!

ఎవన్నో మనోన్ని కాస్త బుద్ధిగల్ల మనిషిని పెట్టాలే గదా! ఎవ్వల్ని ఉంచుదామా అని పొద్దున సాంతం చర్చ. అంతా మొనగాల్లే. నాకు ఎటు తోస్త లేదయా' దొర ఆలోచించడానికన్నట్లు కండ్లు మూసుకుండు.

దొర యవారాన్ని తన దిక్కే నరుక్కొస్తుండని చారికి అర్థమైంది. ఒకవేల అదే మాటడిగితే తన సమాధానం?

'చారీ బాగా ఆలోచించి వో నిర్ణయానికొచ్చి న్నయా. నీ మీదనే నమ్మకం పెట్టుకున్న. నీ భార్యను పోటీ చేయించుదామనుకుంటున్న.' దొర అసలు ముచ్చట చెప్పిండు.

అసలే వర్కషాపు దగ్గర ఇంజనర్ రిపేరింగ్ కోసం కూసోబెట్టొచ్చినోళ్ళ గురించి మనసు బీకుతుంది. తొందరగబోవాలని చికాకు చికాగుంది. అది సాలక యాయినదొకటి. చారికి ఏం చెప్పాల్సో అర్థం కాక 'మాకెందుకయా ఈ రాజకీయాలు? పనులు చేసు కొని బతికెటోల్లం' అన్నడు చేతులు పిసుక్కుంటు.

'అదేందయా? అవకాశం కోసం అందరు అరులు చాస్తుంటే నువ్వేంది? నువ్వింకేమీ ఆలో చించకు. రేపు నామినేషన్ యేద్దాం. తయారుగా. భయపడకు గెలుపు మనదే'. దొర మారు మాటకు తావు లేకుంటు చెప్పిండు.

'మీ మాట కాదంటాను? కాని మల్లోసారి ఆలో చించరాదురి?' చారి ఎటూ తేల్చుకోలేక అన్నడు.

'అంతా ఆలోచించే నిర్ణయం తీసుకున్నగని తయారుగాపో. యింట్ల నీ భార్యకు వో మాట చెప్పు. మల్లో ఆలోచన చేయకు. పొద్దుకంతల అందర్ని పిలిసి చెపుత. ఏమంటున్న?' దొరతో యింక మాట్లాడాల్సింది ఏమీ లేదని లేసిండు చారి.

సక్కగ యింటికొచ్చిన చారిని చూసి 'ఏంది యాల్లగాని యాల్ల షాపొదిలిపెట్టి వొచ్చినవో?' చారి భార్య అడిగింది.

చారి నిమ్మలంగా కూసోని 'దొర పిలిపిస్తే వొచ్చిన. ఇటుకూసో వో మాట చెపుత. సర్పంచ్ గ నిన్ను పోటీ చేయమంటుండు. అంతా ఆయిన చూసుకుంటు అంటుండు' రొండు మాటల్ల చెప్పిండు చారి.

'పెద్ద పెద్ద ముచ్చట్లు నాకేం తెలుసు' అన్నది చారి భార్య అయోమయంగా. కొద్దిగయినంక 'నువ్వేం ఆలోచించినవో?' అడిగింది చారిని.

'అవకాశమొచ్చింది. ఎందుకు కాదనాలె అనిపి స్తుంది'.

'మరి షాపు?'

'షాపేడికి పోతది? సర్పంచ్ పనులేమన్న పొద్దుందాక చేసేయా? అన్ని నడుస్తయ్' చారి నిర్ణ యానికొచ్చిండు.

తెల్లారి నామినేషనేసిండు.

'బ్రహ్మచారి యేం మంచి పిలగాడు. నలుగురికి అక్కరొస్తోడు. బానే వుంటది' అన్నరు జనం.

ప్రచారం ఊపందుకుంది. అవుతలి పార్టీ గొల్లా యిన పైసలు గుప్పిస్తుండు. దానికి దీటుగా ఏం చారీ' అని దొర అనంగానే చారి చేతులున్న పైసలు అప్పుతెచ్చిన పైసలు అన్ని మంచినీల్లోలిగ పారి చ్చిండు.

నువ్వా నేనా అన్నట్లు నడిసిన ప్రచారం ముగి

సింది. ఎలక్షన్లు అయినయ్. చారి భార్య కొద్ది మెజార్లితో గెలిసింది.

అవుతల పార్టీ గొల్లాయిన 'ధూ దీనమ్మ ఊకె ఉన్నా యాబై వేలు మిగులుగదా! బజాట్ల పారేసు కున్నట్లాయె' అని తలపట్టుకుండు.

చారికి యిల్లు జల కడిగినట్లయింది గని గెలిసి న్నన్న సంతృప్తి ఒక్కటే మిగిలింది.

అప్పుట్నుంచి చారి సర్పంచి బ్రహ్మచారి అయ్యిండు. భార్య సర్పంచి అన్న ముచ్చట జనం అప్పుడే మర్చిపోయిండు.

ఇంక చారికి షాపు, సర్పంచి పనులు ఊపిరాడ కుంట అయ్యింది. మోరి, లైట్లు, రోడ్డు, బడి అని నూటొక్క సమస్యలు ముందల పెట్టిండు. చారి అన్ని భుజం మీద యేసుకొని ఆఫీసులనుట్టూ అధికారుల నుట్టూ తిరగటం మొదలు పెట్టిండు. ఎప్పుడో సందు దొరికినపుడు షాపుకాడికొస్తుండు. రైతులను ఫైసలు కూడా అడగలేకపోతుండు. కొంత మంది అలుసు తీసుకొని 'సర్పంచే వొస్త' అని పని చేయించుకొని పోతుండు.

యాడాది దిగ్గకముందే షాపు కళ తప్పింది. 'వొడ్లోడు సర్పంచి అయినంక బలిసిండయ్యా. ఆడు షాపొదిలిపెట్టి తిరుగుతుండు. ఆడేడ చేస్తడు పని?' అని ప్రచారం మొదలయ్యింది.

రొండేండ్లకు షాపు మూతబడ్డది. చారి సర్పంచి పనుల మీద తిరిగీతిరిగి ఊరి పనులు చేస్తుండు.

సర్పంచి ఎలక్షన్లకు తెచ్చిన అప్పు పిల్లలు పెట్టి మోపయ్యింది. ఆఫీసులకు తిరుగుడు, వొచ్చినోళ్లకు మర్యాద జేసుడు... అప్పులు పెరిగిపోయినయ్

అప్పులోల్లకు 'ఇగో ఆ కాంట్రాక్టు వొస్తుంది. ఆగురి ఒక్క దెబ్బల యిచ్చేస్త' అని చెప్పతుండు సర్పంచి చారి.

అట్లా అట్లా అయిదేండ్లు గడ్డి మాజీ సర్పంచి అయ్యిండు. అయినా సర్పంచి అన్న పిలుపు మిగిలింది.

చారికి సర్పంచి పదవి పోయింది. షాపు పోయింది. అప్పు మిగిలింది. అప్పులోల్లకు సమాధానం చెప్పలేక చీకట్ల లేసిపోయి మంది పన్నెంక వొస్తుండు. ఊలై అప్పులోల్లు, నల్లగొండోల్లు ఇంటి నుట్టూ తిరిగిపోతుండు.

'ఎం పీకితండుకు పోతుండమ్మా తెల్లారగట్ల లేసి? ఎన్నాల్లు తప్పించుకుంటడు?' అప్పులోల్లు చారి భార్యను పట్టుకొని దులుపుతుండు.

అయినా చారికి అప్పులోల్ల ఎదురుబడి సమాధానం చెప్పడానికి ధైర్యం లేదు.

వో రోజు నల్లగొండ ఫైనానోల్లు అద్దమ్మ రాత్రి వొచ్చి తలుపుకొట్టిండు.

'ఎన్నాల్లు తప్పించుకుంటవురా, శాతగానోనివి ఎండుకు తీసుకున్నవరా? ఊకె కరెంటు పని చేసుకొని బతికే దానికి రాజకీయాలని పోయి మమ్ముల ముంచుతావుర సర్పంచి లంజాకొడక? అని గల్ల పట్టి గుంజిండు.

చారి గడగడ వొనికి ఏదో చెప్పబోయిండు. పెండ్లాన్ని సర్పంచని బెట్టి అయిదేండ్లు ఆడినవ? అప్పుక్కూడ పెండ్లాన్ని అడ్డుపెట్టి తీర్సాలా సిగ్గున్న నా కొడుకువైతే' అని ఆగం ఆగం చేసిండు.

సర్పంచి చారికి దిగజెమటలు పట్టినయ్. యిజ్జతు పోయింది. చేసుకునే పని బోయింది. ఎట్లు

తీర్సాలై అని తల బట్టుకుండు.

అప్పులోల్ల వీరంగానికి తట్టుకోలేక ' ఆగురి రొండు రోజులల్ల తీర్పుత' అని పబ్బతి పట్టిండు.

'రొండు రోజులల్ల యియ్యకుంట నా కొడకా....' అని యెల్లిపోయిండు అప్పులోల్లు.

అర్ధరాత్రి గందరగోళానికి దిగ్గున లేసి బిత్తర పోయి చూస్తున్న యిద్దరు బిడ్డల అల్లుకుంది చారి భార్య. గుండెలవిసిపోతుంటే ఏడ్సి ఏడ్సి..... అల్లి పోయి తల్లి బిడ్డలు పండుకుండు.

తెల్లవారుజామున ఉలిక్కిపడి లేసి కూసుండు చారి.

అప్పులోల్ల బాకీ తీర్సాలా? తన బాకీ తీర్సుకో వాలా?... ఆలోచించుకుంట ఫైన దూలం కల్ల సూస్తుండు.

భర్త పరిస్థితిని అర్థం చేసుకున్న చారి భార్య దిగ్గున లేసి మొగనిమీద చెయ్యేసింది. 'ఎండుకిద యితవ? ఈడ గాకుంట ఇంకోకాడ బతకొచ్చు. దేశం గొడ్డుబోయిందా?' అన్నది.

భార్య దిక్కు సూస్తున్న చారికి పక్కన ఆదమర్ని నిద్రపోతున్న పిల్లలు కనిపించిండు.

ఏదో తోవ కనిపించినట్లయ్ తేరుకుండు. లేసి తలుపు తీసిండు. ఆకాశంలో మినుకు మినుకు మంటున్నయ్.

కపర కపర చీకట్ల గల్లు గల్లుమని కర్ర పొడుసు కుంట వొస్తుండు మస్తాను. చారిని సూసి 'ఈ సారికి అరిజండ్లకు రిజర్వేషనయ్యిందంట. దొర రేకలు బారంగనే లేసి గడిల కూసుండు. మాదిగ ఎంకులు కొడుకు కోల్ల నర్సిమ్మను పిల్నకరమ్మన్నడు' అను కుంట యెల్లి పోయిండు.

